

רעפ 48484-09-24 - אסכנדר קעואר נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 48484-09-24

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

המבקש: אסכנדר קעואר

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת מיום 15.9.2024 בע"ח 6451-09-24 שניתן על-ידי כבוד השופט א' זגורי; בקשה מיום 18.9.2024 לעיכוב ביצוע

בשם המבקש:

עו"ד עינת גדעוני

בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל- נצרת מיום 15.9.2024 (ע"ח 6451-09-24, השופט א' זגורי), שבצדה הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצועו של פסק הדין. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המדינה על החלטה מיום 28.8.2024 שנתן בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת (ת"פ 33574-08-24, השופט ד' פורת).

2. ביום 14.8.2024 הוגש כתב אישום כנגד המבקש, שהוא רופא שיניים במקצועו, המייחס לו ביצוע של מעשה מגונה באחת ממטופלותיו לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. ביום 19.8.2024 הגישה המדינה בקשה מוסכמת לקיום הדיון בדלתיים סגורות ולאיסור פרסום של כל פרט שעשוי להביא לזיהויה של המתלוננת, לפי סעיפים 68(ב)(5), 68(ב)(7) ו-70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט). בו ביום קיבל בית משפט השלום את הבקשה.

3. ביום 22.8.2024 המבקש הגיש בקשה למתן צו איסור פרסום ביחס לשמו ולפרטיו לפי סעיף 70 לחוק בתי המשפט, בציינו כי הדבר נחוץ לשם הגנה על שמו הטוב, על כבודו ועל חייו, וכי אחרת ייגרם לו נזק בלתי הפיך. המדינה התנגדה לבקשה, ובעשותה כן עמדה על כך שטענותיו נכונות לכאורה בכל הליך פלילי באשר הוא. המדינה הוסיפה וטענה כי בהתאם להלכה הפסוקה ככלל יש להעדיף במצבים אלה את עקרון פומביות הדין על פני שיקולים כדוגמת השמירה על שמו הטוב של הנאשם, וכי כדי לסטות מכך היה על המבקש להצביע על טעמים מיוחדים התומכים בעמדתו. המדינה אף הדגישה כי דווקא העובדה שהמבקש הוא רופא הנותן שירות לציבור מצדיקה את פרסום פרטיו.

4. ביום 28.8.2024 קיבל בית משפט השלום את הבקשה למתן הצו, בציינו כי מאחר שהוחלט על קיום הדין בדלתיים סגורות הרי שאין לפרסם את שמו של המבקש. בית משפט השלום עיגן את החלטתו בנוסחו של סעיף 70 לחוק בתי המשפט המורה כי "לא יפרסם אדם דבר על דיון שהתנהל בבית משפט בדלתיים סגורות אלא ברשות בית המשפט". מאחר שלא הוגשה בקשה לפרסום שמו של המבקש וממילא לא ניתנה החלטה המתירה לעשות כן, בית משפט השלום סבר כי לעת הזו אין לפרסם את פרטיו של המבקש.

5. ביום 3.9.2024 ערערה המדינה על החלטה זו. לטענת המדינה שגה בית משפט השלום בקבעו כי יש לאסור על פרסום שמו של המבקש, בשים לב לשיקולים שהותוו בפסיקה בהקשר זה. עוד הטעימה המדינה כי ההחלטה בדבר קיום הדין בדלתיים סגורות נועדה לאמיתו של דבר להגן על המתלוננת. המבקש מצדו שב על הטענות שהציג בפני בית משפט השלום.

6. ביום 15.9.2024 בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המדינה והתיר לפרסם את שמו ופרטיו של המבקש. בית המשפט המחוזי קבע כי קיום הדין בדלתיים סגורות והוצאת צו איסור פרסום על פרטיה של מתלוננת אינם מלמדים כי יש לאסור על פרסום כל פרט הקשור בדיון. ביחס למקרה דנן הודגש כי לא עלה בידי המבקש להצביע על נזק חריג שעלול להיגרם לו כתוצאה מפרסום שמו, להבדיל מנזק רגיל הכרוך בפרסום שמו של כל נאשם. על כן, כך צוין, לפי נוסחת האיזון שנקבעה בפסיקה יש להעדיף את עקרון פומביות הדין, ולהתיר את פרסום שמו ופרטיו של המבקש.

7. הבקשות שבפני נסבות על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בעיקרו של דבר, המבקש סבור כי יש לאסור את פרסום שמו ופרטיו, והוא חוזר על עיקרי טענותיו בעניין זה. ביום 20.9.2024 הגישה המדינה את תגובתה, ובה התנגדה לאיסור פרסום בנוגע לפרטיו של המבקש.

8. להשלמת התמונה יצוין, כי בפסק דינו מיום 15.9.2024 הורה בית המשפט המחוזי על עיכוב ביצועו של פסק הדין למשך 48 שעות, לצורך שמירת האפשרות להגשת בקשה לרשות ערעור בידי

המבקש. כמו כן, בהחלטתו מיום 18.9.2024 הורה על הארכת עיכוב הביצוע עד להחלטה שייתן בית משפט זה בעניין. בו ביום הוריתי על הארכת עיכוב הביצוע עד למתן החלטה אחרת.

9. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. זאת, בשים לב לאמת המידה המצמצמת שחלה על בקשות רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו: בש"פ 7447/19 קוסובסקי נ' משטרת ישראל, פסקה 6 (21.11.2019); רע"פ 5661/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.9.2021)). הבקשה שלפני נטועה היטב בנסיבותיו הספציפיות של המבקש, ואינה מעלה כל סוגיה משפטית עקרונית. למעשה, המבקש אף לא ניסה לטעון לכך. מעבר לנדרש, אף לגופם של דברים התרשמתי שלא נפל בפסק דינו של בית המשפט המחוזי פגם המצדיק התערבות. לא מצאתי כי המבקש הצביע על נזק חריג שעשוי להיגרם לו מפרסום פרטיו, העולה על הנזק הרגיל שצפוי להיגרם לכל נאשם במצב דברים דומה. כפי שצוין בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, בהתאם לעקרונות הנוהגים בדין הישראלי - הפרסום הוא הכללי, ואילו איסור הפרסום הוא החריג. המקרה דנן נופל אפוא לגדרו של הכללי.

10. סוף דבר: בקשת רשות הערעור נדחית, וממילא מבוטלת גם ההחלטה על עיכוב הביצוע הזמני של פסק הדין שנתן בית המשפט המחוזי. בהתאם, יוסר צו איסור הפרסום בכל הנוגע לשמו ולפרטיו של המבקש.

ניתנה היום, ה' תשרי תשפ"ה (07 אוקטובר 2024).

דפנה ברק-ארז
שופטת